

เชิญชวนมอบขาเทียมเป็นของขวัญปีใหม่

จากพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานแก่คณะกรรมการมูลนิธิอุทกเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มีนาคม 2517 ความว่า “งานช่วยเหลือคนพิการนี้ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าผู้พิการไม่ได้ช่วยจะเป็นผู้พิการและอยากช่วยเหลือตนเอง ถ้าเราไม่ช่วยเขาให้สามารถที่ปฏิบัติงานอะไรเพื่อชีวิตและเศรษฐกิจของครอบครัว จะทำให้เกิดสิ่งที่หนักในครอบครัว หนักแก่ส่วนรวม ฉะนั้นนโยบายที่จะทำก็คือช่วยเขาให้ช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อจะทำให้เขาสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม”

ชุดदान พงษ์พัฒนา เปิดโครงการ “แบรนค์ส่งความสุขรับปีใหม่”.

แบรนค์อุปโภคบริโภคจึงได้ร่วมกับมูลนิธิขาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี จัดโครงการ “แบรนค์สร้างความดี...เพื่อมูลนิธิขาเทียม ในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี” พร้อมกับเชิญชวนทุกคนร่วมทำความดีส่งต่อกำลังใจ และเป็นส่วนหนึ่งของก้าวที่สำคัญของผู้พิการขาขาดที่ยากไร้ทั่วประเทศและในโอกาสเทศกาลปีใหม่ 2560 ได้จัดงาน “แบรนค์ส่งความสุขรับปีใหม่” เพื่อส่งต่อความสุขให้กับคนไทย เรมิตกระเช้ายักษ์กลางเมือง ประดับด้วยไฟสวยงามพร้อมเครื่องบรรพชาศรอบข้างให้เป็นเทศกาล

มีชัย บุชบาโปร และ รศ.นพ.วัชระ รุจิเวชพงศธร.

ค.ญ.ไอริณ ปีทะมะทิน.

ประเทศ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งมูลนิธิขาเทียมฯ ขึ้น ในวันที่ 17 สิงหาคม 2535 เพื่อทำขาเทียมให้แก่คนพิการขาขาดที่ยากไร้และด้อยโอกาส โดยไม่คิดมูลค่าและไม่เลือกเชื้อชาติศาสนา แต่ความต้องการขาเทียมก็ยังมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีวันหมด เนื่องจากขาเทียมแต่ละขาที่ทำขึ้นนั้น เป็นขาพิเศษที่ต้องวัดขึ้นมาเฉพาะแต่ละคน อีกทั้งผู้พิการจะต้องได้รับการเปลี่ยนขาเทียมใหม่ทุกๆ 2 ปี ทำให้จำนวนขาเทียมที่มี ณ ปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ

คริสต์มาสอันยิ่งใหญ่ ตระการตาด้วยต้นคริสต์มาส กล่องของขวัญมากมาย และหิมะสุดอลังการ รวมทั้งส่งความสุขและกำลังใจให้กับคนไทยทุกคนผ่านบทเพลง “ไปด้วยกัน” โดย “ไต้-ศักดิ์สิทธิ์ เวชสุภาพร” ในฐานะแบรนค์แอมบาสเดอร์และร้องเพลงพรปีใหม่ เพื่ออวยพรแก่คนไทยทุกคน โดยมีน้องๆ ที่ได้รับขาเทียมจากมูลนิธิขาเทียมฯ และเด็กๆ นักเรียนอนุบาล ร่วมร้องคอรัส รวมทั้งส่งคำอวยพรดีๆ ณ สถานกิจกรรม สถานีรถไฟฟ้ามหานคร กรุงเทพฯ เมื่อเร็วๆ นี้

สงสัยหลายครั้งว่าทำไมขาหนูไม่เหมือนกับขาของเพื่อนๆ แต่ตอนนี้หนูเข้าใจแล้วค่ะ และหนูดีใจมากที่ได้รับขาเทียม เพราะหนูได้มีชีวิตใหม่ และมีโอกาสได้วิ่งเล่นกับเพื่อนๆ ที่โรงเรียน ได้ทำกิจกรรมอีกหลายๆ อย่างเหมือนคนทั่วไป เช่น ปั่นจักรยาน ตีเบด และที่รู้สึกตื่นเต้นมากที่สุดคือการได้เดิน เพราะหนูชอบเดินมากค่ะ หนูขอขอบคุณมูลนิธิขาเทียมฯ ที่ให้โอกาสและดูแลหนูอย่างดี มาโดยตลอด ทำให้หนูมั่นใจและสามารถใช้ชีวิตได้ปกติ และมีความสุขเหมือนอย่างเพื่อนๆ.

ค.ญ.ไอริณ ปีทะมะทิน สาวน้อยอายุ 9 ขวบ ผู้สูญเสียขาจากโรคมะเร็งเนื้อเยื่อเล่าว่า ได้รับขาเทียมพระราชทานตอนอายุแค่ 11 เดือน จึงเริ่มหัดเดินก้าวแรกในชีวิตพร้อมกับขาเทียม เมื่อโตขึ้นหนูเคย